

ikke længere regeringen, der vil sætte dagsordenen. Man tager den lille pengepung op og ser, om det kan betale sig, og så kører man en beslutning af, som passer til pengepungen. Det er ærgerligt, og derfor er jeg dybt uenig med hr. Jørgen Estrup, når han siger, at det ikke handler om politik. Det er måske den mest politiske debat, vi endnu har haft i denne folketingssamling. Det handler om at prioritere, det handler om at prioritere demokratiet over pengepungen.

Jeg synes, den konservative ordfører hr. Per Stig Møller sagde det godt, da han sagde, at det havde udartet sig til »Skum«. Men man kunne også ændre det lille ord og sige, at det minder mere om skam. Jeg tror, hr. Arne Melchior var en af dem, der var ude at formulere det meget tidligt og erindre om en skamfølelse, vi havde ved 9. april. Det skal han ikke have utak for.

Så er det også i denne sag blevet så moderne med bøger, og jeg har også taget en med. Jeg har taget en bog med, der hedder »Skam«. Den er faktisk skrevet af en forfatter, der hedder Salman Rushdie. Hvad handler den så om? Er den udgivet i går i anledning af det, der er sket? Hvis man kigger på bagsiden, kan man se, at det er en fantastisk fortælling, fabulerende, surrealistisk, satirisk, levende og et billedtæppe af sjældnen styrke. Ja, det passer. Og slår man op på, hvad den handler om, så hedder et kapitel »Bag skærmbrettet«, ja, det ser jo rigtigt nok ud, og »Galt mirakel«, ja, »Æressager«, »Rødme«, »Skønheden og Udyret« og »En hængt mands enetale«.

Det minder forbavsende om noget, vi har været med til her i de sidste dage, men den er altså skrevet af denne her forfatter for over 10 år siden. Det er ikke en beretning om skammens Danmark, om en regering, der burde skamme sig, om en statsminister, der burde skamme sig; men den dagsorden, vi nu har, kan i al fald få regeringen til at skamme sig som en våd hund. Det har den fortjent.

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen): Meget er sagt, meget er påpeget, meget er skrevet. Det er en sag, vi i alle detaljer har vendt og drejet både her i salen i dag og i mange udvalg undervejs. Jeg har ikke meget at tilføje. Jeg synes egentlig, hr. Arne Melchior har sammenfattet det rimelig præcist.

Det er heldigvis endnu ikke kommet dertil i dansk politik, at dansk politik ikke kan bære, at man kan indse en fejl, at man kan undskylde og beklage den, så det kan høres og det kan ses, og

at man kan rette fejlen. Jeg er glad for, at det ikke er kommet dertil endnu, at det ikke kan lade sig gøre. Sådan betragter jeg dagens ene pointe.

Dagens anden pointe er, at vi – hele Folketinget, som jeg vurderer det – i dag har kunnet samles. Når dagen er omme, har vi vedtaget en klar Iranpolitik med alle stemmer formentlig og forhåbentlig, og vi har også vedtaget en meget klar fatwapolitik og gjort det konsekvent med forhåbentlig samtlige stemmer i Folketinget.

Og når krudtrøgen så endelig har lagt sig og vi har vedtaget disse dagsordener, står det vel tilbage, at befolkningen ude i landet længes efter, at vi kommer i gang med rigtig politik, der handler om resultater, der er synlige i hverdagen. Det længes jeg også efter. Jeg siger tak for debatten.

Anders Fogh Rasmussen (V):

Statsministerens manglende svar på de ting, der er rejst under debatten her, er vel det mest sigende udtryk for, hvor dårlig en sag statsministeren har.

Det, vi har oplevet i den seneste tid, er en regering i begyndende opløsning. Bare på det allerseneste startede processen med konfrontationen mellem statsministeren og udenrigsministeren på grund af en bogudgivelse. Og det stærkeste udtryk for regeringens ynkelige situation og position så vi jo nok i virkeligheden i går, hvor statsministeren blev udsat for den største ydmygelse, nogen statsminister nogen sinde har været udsat for, da statsministeren i talrige møder over mange, mange timer måtte sidde og forhandle om karakteren af den skarpe kritik, som et massivt flertal i Folketinget ville udtrykke over for statsministeren og over for regeringen.

Resultatet af disse mange møder er så blevet den dagsorden, vi skal stemme om ved afslutningen af denne debat. Denne dagsorden udtrykker den kraftigste kritik, den skarpeste kritik, der nogen sinde er blevet udtrykt over for en regering. Der udtrykkes i denne dagsorden en klar kritik af det samlede forløb i den her sag. Der udtrykkes en beklagelse over den beslutning, der blev truffet den 10. oktober, og den klare kritik af det samlede forløb omhandler altså også en kritik af den beslutning, der blev truffet den 10. oktober. Det er den skarpeste kritik, der nogen sinde er blevet udtrykt over for en statsminister. Vi mener, den er berettiget. Venstre kan derfor stemme for denne dagsorden.